

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ved Stranden 8
1061 København K
Tlf. 72 20 50 00
Fax 33 12 13 78
bm@bm.dk
www.bm.dk

Vedlagt sendes besvarelse af spørgsmål nr. 57 af 13. december 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. (Alm. del – spm. 57).

Vores sag
6231-0054

Dette materiale er også sendt pr. e-post.

Claus Hjort Frederiksen

/

Lise Fangel

BESKÆFTIGELSESMINISTERIET
100

11. december 2006
Sag nr. 6231-00
Opgave nr. -
TLO

Samråd om hemmelige klausuler II

Jeg har modtaget 2 nye samrådsspørgsmål om de hemmelige klausuler, som vi også drøftede på samrådet den 11. oktober:

- D. Hvad jeg kan oplyse om jobkartel-aftaler og jobklausuler i Beskæftigelsesministeriet og i andre ministerier?
- E. Og hvor vidt jeg på sidste samråd var klar over, at også Beskæftigelsesministeriet havde jobklausuler, herunder at jeg uddyber mit tidligere svar på spørgsmål S 6699 fra folketingsåret 2005-06.

Jeg vil forsøge at besvare disse punkter samlet, og lad mig starte med det sidste spørgsmål først:

[Spørgsmål E]

Jeg har først for nylig fået oplyst, at der i Beskæftigelsesministeriet findes sådanne aftaler. Det hænger selvfølgelig sammen med, at den slags aftaler ikke underskrives af mig som minister. Der er jo netop ikke tale om politiske aftaler, men tekniske IT-kontrakter, hvor jeg ikke er inde i de enkelte vilkår. Jeg blev først orienteret om klausulernes eksistens i forbindelse med, at ministeriet besvarede en anmodning om aktindsigt i ministeriets IT-kontrakter.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at min egen reaktion var en forundring og en ærgrelse over at finde sådanne klausuler i egne rækker.

Jeg finder det fuldstændigt unødvendigt, at et IT-firma kræver en sådan klausul af en offentlig myndighed. En offentlig myndighed kan jo netop ikke frit gå ud og fiske medarbejdere. Offentlige stillinger skal opslås åbent, sådan at enhver kan søge.

Jeg kan så tilføje, at det i sidste uge blev meddelt i alle ministeriets enheder, at sådanne aftaler ikke harmonerer med pligten som offentlig myndighed til gennem en åben og fri rekruttering at søge den bedst kvalificerede til et ledigt job. Det er vigtigt for ministeriet at vise vejen som attraktiv arbejdsplads og leve op til vor vedtagne mission om at arbejde for et fleksibelt og moderne arbejdsmarked. Derfor blev der også opfordret til, at hver enhed opsiger eventuelle klausuler af denne karakter. Det vender jeg tilbage til.

Vi har samtidig bedt om Personalestyrelsens vurdering af denne problemstilling. Personalestyrelsen er også blevet bedt om at overveje behovet for en generel udmelding, der kan skabe klarhed hos de statslige institutioner om, hvordan man som offentlig arbejdsgiver skal forholde sig til spørgsmålet.

Dette mener jeg, ligger i fuld tråd med mit tidligere svar på spørgsmål S 6699 fra folketingsåret 2005-06. Jeg fastholder mit tidligere synspunkt om, at jeg ikke bryder mig om disse hemmelige aftaler, der forhindrer lønmodtagere i at få andet job.

Lad mig så rydde en enkelt misforståelse af vejen: Det er jo ikke sådan, at jeg eller ministeriet ikke har kendt til eksempler på arbejdsmarkedet på de omstridte hemmelige klausuler. Det fremgik også af det notat, som jeg oversendte til udvalget tilbage i 2005 – hvor der netop blandt bilagene var eksempler på hemmelige klausuler.

Når jeg efterfølgende har refereret til Sø- og Handelsrettens dom fra i sommer som et enligt eksempel, er det, fordi denne dom er det eneste eksempel, vi kender, hvor en domstol har taget stilling til en sådan hemmelig klausul.

Og det er sådanne sager, jeg har efterlyst – så vi kunne få aftalerne bedømt efter de nugældende regler.

[Spørgsmål D]

Som svar på det første spørgsmål kan jeg sige, at jeg som nævnt først klar over, at der var disse klausuler i nogle af vores kontrakter i forbindelse med en aktindsigtssag angående ministeriets IT-kontrakter.

Det har i forbindelse med aktindsigtssagen vist sig, at Beskæftigelsesministeriets IT-enhed (BIT) har 3 tre aftaler med eksterne konsulentfirmaer, som indeholder en klausul, der begrænser BIT's adgang til at rekruttere de konsulenter, som firmaerne har udstationeret i BIT. Firmaerne har oplyst over for BIT at klausulerne ikke var hemmelige for firmaets konsulenter. En klausul er allerede annulleret; den anden klausul har det pågældende firma givet tilsagn om at annullere. Den tredje klausul er nu opsagt sammen med aftalen i sin helhed.

Det har også vist sig, at Arbejdsskadestyrelsen havde to IT-aftaler med klausul. De er nu annulleret. Firmaerne har oplyst overfor Arbejdsskadestyrelsen, at klausulerne ikke var hemmelige for firmaets konsulenter.

Endelig har det vist sig, at Beskæftigelsesministeriets Administrations Center har – eller rettere: har haft - én IT-kontrakt, som indeholdt en klausul. Klausulen er annulleret. Klausulen var ifølge firmaet ikke hemmelig for firmaets konsulenter.

Herudover er jeg gennem pressen blevet bekendt med, at Statsministeriet har konstateret, at man har kontrakter med klausuler. Jeg kender ikke det nærmere indhold heraf. Jeg vil vende tilbage herom i mit svar på spørgsmål S 1324, når jeg har modtaget et bidrag fra Statsministeriet.

Afslutning

De omstridte hemmelige klausuler er nu på dagsordenen, og en proces er i gang.

Jeg vil derfor som afslutning opfordre til en vis tålmodighed - og ikke mindst arbejdsro for det udvalg, som nu skal samle viden om aftalerne og idéer til en regulering. Lad dem nu også få lov til at samle kræfterne om den egentlige opgave!